

Valg af Formand, Viceformænd og Secretairer for de følgende 4 Uger.

Under Forsæde af den første Vice-Formand (Fenger) skred man da først til Valget af en **Formand**. Ved den foretagne Stemmeafgivning afgaves der 61 Stemmesedler, hvoraf imidlertid 1 var blank; der var saaledes 60 gyldige Stemmesedler. Valgt blev **Bregendahl** med 48 Stemmer. Efterat have indtaget Formandspladsen bemærkede

Formanden: Maa jeg tillade det ærede Thing for den Tillid, det har vist mig ved Valget.

Man skred derpaa til Valget af 2 Viceformænd.

Der afgaves 67 Stemmesedler, som alle vare gyldige; det afgjørende Fleertal var altsaa 34. Valgt blev kun den ene Viceformand, nemlig Fenger med 40 Stemmer. (Carlsen 33, S. N. Hansen 27 St.)

Man gik altsaa til et nyt frit Valg paa een Viceformand, hvorved der afgaves 70 Stemmesedler, hvilke alle fandtes gyldige; det afgjørende Fleertal var altsaa 36. Valgt blev Carlsen med 40 Stemmer (S. N. Hansen 28 St.)

Endelig foretoges Valg af 4 Secretairer, hvorved der afgaves 64 Stemmesedler, men deraf var een blank, og der var altsaa 63 gyldige Stemmesedler. Valgte bleve Termanen med 56, Peth med 53, Dinesen med 51 og Povlsen med 46 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Forelæggelse ved Krigsministeren af „Udkast til Lov om Felttillæg, Cantonnementstillæg og Diæter m. v. ved Hæren.“

Krigsministeren: Det blev bestemt i § 33 i Loven af 25de Juli f. N. om Lønninger m. m. ved Hæren, at der skulde forelægges en Lov om Diæter og Cantonnementstillæg i Løbet af denne Session. Det er i Overensstemmelse med denne Forskrift, at jeg med Hans Majestæt Kongens Bemyndigelse har den Ære at forelægge dette Lovforslag.

De tidligere Bestemmelser om Felt- og Cantonnementstillæg vare — om jeg saa tør sige — vilkaarlige, det vil sige, de havde udviklet sig i Aarenes Løb overensstemmende med den tilstedeværende Trang, men man kunde ikke sige, at der var noget bestemt Grundlag, fra hvilket man var gaaet ud ved Bestemmelsen af disse Tillæg. Jeg følte Savnet af dette Grundlag, da jeg begyndte at behandle denne Gjenstand, og jeg har derfor besluttet mig til at lægge de Sætser, som i Lønningsloven ere givne for Lønningerne, til Grund for Beregningen af Cantonnementstillæg, saaledes at disse Tillæg kom til at være Functioner af Lønningerne. Derved er der naturligtvis fremkommet ikke uvæsentlige Afvigelser fra, hvad der tidligere var Tilfældet — enkelte Sætser ere stegne, og andre Sætser ere gaaede ned —, men jeg har troet, at der var et rigtigt Princip i denne Fremgangsmaade, og jeg har derfor med nogle faa Undtagelser, som Billighed krævede, fulgt det i dette Lovforslag. Imidlertid er denne Regel ikke bleven fulgt med Hensyn til Diæter. Der har jeg troet at burde classificere Diæterne efter de forskjellige Lønningsætser, men ikke i noget bestemt Forhold til disse. Der er paa denne Maade fremkommet nogle faa ubetydelige Forskjelligheder imellem de Bestemmelser, som findes i Lovforslaget om Tillæg for Udkommando ved Marinen, og dem, der findes her, men disse Forskjelligheder ere ikke betydelige, og jeg tør antage, at det vil findes muligt at udjevne dem ved den Behandling, Sagen vil faae her i Thinget. Da der ved Lønningslovens Behandling gjorde sig det Hensyn gjældende, at Læger i Fredstid, i alt Fald under almindelige Forhold, kunde paaregnes at have privat Erhverv, og da dette udøvede Indflydelse paa Bestemmelsen af Lægernes Lønning, har jeg troet at burde foreslaae et høiere Forholdstal for Bestemmelsen af Lægernes Cantonnement- og Felttillæg, da de ellers vilde blive ubillig slet stillede. En Læge, som kommer til at rykke ud med sin Afdeling, taber fra det Dieblif af det private Erhverv, som retfærdiggjorde den mindre Lønning, som han modtog, og det vilde altsaa være dobbelt ubilligt, om man lod ham undgjelde